

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 29-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1150206

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 26. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 1 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smittesomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Sikandar Siddique (UFG).

Spørgsmål nr. 1:

”Kan ministeren redegøre for, om der er sundhedsfagligt belæg for at indsnævre antallet af personer, der må mødes på offentlige steder yderligere?”

Svar:

Regeringens altoverskyggende hovedprioritet er fortsat at afbøde de alvorlige konsekvenser af spredningen af COVID-19 i det danske samfund mest muligt. Det er i vid udstrækning vurderingen, at de tiltag, der er iværksat mod smittespredning, allerede har haft en betydelig effekt på danskernes aktiviteter og adfærd, og at de vil bidrage til at aflaste og afbøde belastningen af sundhedsvæsenet. Det er samtidig helt afgørende, at myndighederne er rustet til og har de fornødne redskaber til at udføre opgaven med at modvirke yderligere udbredelse af Coronavirussygdom 2019.

Der bør derfor efter regeringens opfattelse udvises rettidig omhu ved at tilvejebringe de nødvendige handlemuligheder, hvis der måtte opstå behov for at handle hurtigt og tage yderligere initiativer for at begrænse smittespredningen og afbøde konsekvenserne af spredningen.

Regeringen følger naturligvis løbende situationen med henblik på at vurdere, hvilke tiltag der er nødvendige.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Sundhedsstyrelsen i styrelsens bemærkninger af 25. marts 2020 til lovforslaget, som jeg oversendte til udvalget forud for førstebehandlingen, oplyste, at det er styrelsens opfattelse, at de mest effektive tiltag til at hindre smittespredning under en afbødningsstrategi er adfærdsmæssige tiltag i den brede befolkning såsom opprioritering af hygiejne, selvisolation af personer med symptomer på luftvejsinfektioner bredt set, samt generelle tiltag til at hindre tætheden af mennesker i det offentlige rum, f.eks. i offentlig transport, herunder øget brug af hjemmearbejde og aflysning/udskydelse af arrangementer med større forsamlinger.

Jeg skal desuden bemærke, at Sundhedsstyrelsen i publikationen ”COVID-19 i Danmark – Epidemien første bølge. Status og strategi. Version 23. marts 2020”, anbefaler, at personer holder fysisk afstand og mindsker sociale aktiviteter – herunder undgår kontakt mellem mange mennesker - for at undgå smittespredning. Det fremgår således af publikationen, at:

"Centralt i den aktuelle danske strategi er at mindske smittespredning i samfundet gennem forebyggelsestiltag, der søger at påvirke og ændre borgernes adfærd og ved at undgå kontakt mellem mange mennesker. Det er helt afgørende med målrettet kommunikation med adfærdsanvisende råd til befolkningen om bl.a. hygiejne, hensyntagen og at holde afstand (social distancing)."

og

"Regering og Folketing har iværksat en række tiltag, der har til formål at mindske smitte-spredning i samfundet. En smitsom sygdoms spredningspotentiale kan mindskes ved 1) at mindske risikoen for smitte ved hver kontakt 2) at mindske antallet af kontakter."

Herudover kan jeg henviser til Statens Serums Institutts vurdering af det aktuelle smittetryk i Danmark i publikationen: *"Vurdering af det aktuelle smittetryk i Danmark i forhold til COVID-19, pr 23. marts 2020"*, hvor Statens Serums institut har vurderet smittetrykket ved de allerede igangsatte initiativer (herunder mindre fysisk kontakt mellem personer og indvirkning på smittetrykket).

Som jeg oplyste under førstebehandlingen af lovforslaget, er regeringen dog bevidst om, at der ikke nødvendigvis for hvert enkelt element i lovforslaget foreligger den sædvanlige sundhedsfaglige evidens. Det gælder også den grænse, der foreslås i den foreslåede ændring af epidemilovens § 6, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 3. Ikke desto mindre påtager regeringen sig med lovforslaget det politiske ansvar for at sikre de fremadrettede muligheder for hurtigt at kunne handle og skride ind for at begrænse smittespredningen og afbøde konsekvenserne af spredningen.

Om en eventuel udmøntning af lovforslagets § 1, nr. 3, skal jeg samtidig bemærke, at bestemmelsen kun vil blive udmøntet, såfremt udviklingen i smittespredningen i det danske samfund eller en u hensigtsmæssig ændring i befolkningens adfærdsmønstre måtte gøre det nødvendigt at iværksætte yderligere initiativer for at forebygge yderligere smittespredning.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Frederik Rechenback Enelund